

MAMAΔΕΣ!! ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΜΟΥ!!

Από τη στιγμή που γεννιόμαστε και καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας, είμαστε όλοι συναισθηματικά δεμένοι με τις **MAMAΔΕΣ** μας. Ελάτε τώρα! Πόσες φορές δεν σας έχει βοηθήσει κάπου η μαμά σας ή πόσες φορές δεν σας έχει κάνει τα χατίρια εκείνη; Ε βέβαια! Εμείς τα παιδιά έχουμε έναν μοναδικό τρόπο να τις καλοπιάνουμε ή να τους σπάμε τα νεύρα, έτσι ώστε να μας «ξελασπώσουν» σε ένα πρόβλημα και μπορούμε να τις προετοιμάσουμε ψυχολογικά, όταν έχουμε κάνει κάποια γκάφα για να το πάρουν πιο χαλαρά. Πολλές φορές τις κάνουμε ό,τι θέλουμε. Παρόλα αυτά μας αγαπούν. Κι εμείς το ίδιο. Όμως να λέμε την αλήθεια, έχουν κάτι συνήθειες που μας κάνουν έξω φρενών!! Ένα θέμα, για παράδειγμα, που τις απασχολεί είναι η καθαριότητα. Πραγματικά

οι μαμάδες είναι λες και προέρχονται από τον πλανήτη «Swiffer». Χαρακτηριστική τους συνήθεια είναι όταν μπαίνουν στο δωμάτιο σου, (πάντα με το Swiffer ή το Azax στο χέρι) και αρχίζουν να σου φωνάζουν να το μαζέψεις, γιατί είναι χάλια. Μετά σου πετάνε ατάκες όπως: «Να δω τι θα σε κάνει αυτός που θα σε πάρει!» αν είσαι κορίτσι ή «Νομίζεις πως αυτή που θα σε πάρει, θα ανέχεται τις τσαπατσουλές σου όπως εγώ;» αν είσαι αγόρι. Όπως και να το κάνουμε, είναι τελειομανείς σ' αυτό το θέμα.

Κάτι άλλο που πραγματικά δεν αντέχεται, είναι το κήρυγμα, δηλαδή μια ατελείωτη γκρινιαρική φλυαρία που αρχίζουν εκείνες, όταν εσύ δυστυχώς έχεις κάνει κάποιο λάθος, πιστεύοντας ότι τις ακούς με προσοχή ώστε να το καταλάβεις και να μη το ξανακάνεις, ενώ στην πραγματικότητα ανυπομονείς να τελειώσουν. Γι' αυτό στο τέλος, συνήθως πετάς ατάκες όπως «Συγγνώμη, έχεις δίκιο δε θα το ξανακάνω» παρόλο που το ξανακάνεις ή «Ναι, μόνο που τώρα έχω διάβασμα!» μόνο και μόνο για να βρεις μια δικαιολογία να γλιτώσεις. Τέλος, όταν ετοιμάζεσαι να πας κάπου με καινούριους φίλους, περνάς από τη γνωστή ανάκριση. Μετά την ανάκριση ακολουθεί το θέμα του μπουφάν και της ζακέτας, γιατί ακόμα και το καλοκαίρι που σκάει ο τζιτζικας, την πνευμονία δε τη γλιτώνεις! Υπάρχουν και άλλα θέματα που τις απασχολούν, αλλά ας μην επεκταθούμε άλλο καλύτερα!

Ό,τι κάνουν βέβαια, το κάνουν για να μας προστατεύσουν ή να μας βάλουν στον ίσιο δρόμο, επειδή μας αγαπούν και φυσικά αμοιβαία τα συναισθήματα. Το πιο αστειό είναι πάντως, που όλοι εύχονται να γίνουν 18 για να φύγουν απ' το σπίτι, παρόλο που μένουν εκεί μέχρι τα 32...

(Μαριπόπη Μαρίκου, Γ'3)